

Nyári egyetemi beszámoló

Bicskei Bianka

Turizmus-menedzsment mesterszak angolul (KVIK)

Dél-Korea

Korea University

2019. június 24. – július 18.

Megvalósult a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC)
nyári egyetemi ösztöndíjprogramja keretében

Korea University - International Summer School

Az OBIC keretein belül volt szerencsém egy olyan programban részt venni, amiben egészen eddig még nem volt lehetőségem, és amit utólag is hálásan köszönök. Főleg azért volt számomra hatalmas élmény ez az utazás, mert eddigi életem során nemhogy még egyszer sem jártam Európán kívül, de összesen 3 alkalommal ültem repülőgépen is. Így habár félve, de nagy izgalommal vártam a nyári egyetemem.

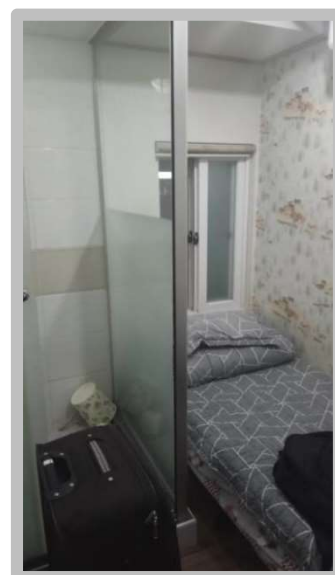

Dél-Koreában egy teljesen más, a megszokott magyar közegtől eltérő kultúrába csöppentem. Habár koreai tanulmányaim, illetve a koreai sorozatok és zene miatt volt egy alapvető elképzelésem, mégis teljesen más volt a saját bőrömön tapasztalni az ottani életmódot. Azt kell mondanom, pozitívan csalódtam. Az első néhány nap természetesen nehezen telt az új, szokatlan légkörben, de nagyon hamar megkedveltem az országot a nyelvi akadályok ellenére is. Kifejezetten tetszett, hogy minden kis utcában csak úgy hemzsegnek az úgynevezett „convenience store”-ok, ahol valóban mindent lehet kapni, amire az embernek hirtelenjében szüksége lehet, sőt, még étteremként is funkcionál, ha időszükében vagyunk. Ami a közlekedést illeti, a metrórendszer maga a csoda, ha eltanuljuk használatukat, viszont a buszokat

kissé veszélyesnek találtam egy turistának, hiszen, ha nincs le- vagy felszálló, akkor nem áll be a megállóba. Így nem egyszer tévesztettem el az átszállási pontot.

Ami a szállást illeti, az egyetem kollégiumában helyhiány miatt már nem volt lehetőségünk szállást kapni, de őszintén szólva nem is bánom. Az úgynevezett goshiwon, ahol megszálltam, teljes mértékben megfelelő volt az igényeimnek, az egyetemre is mindössze 5-10 percet kellett sétálni ráérős tempóban. Érdekes volt egy ilyen hagyományos koreai szobában lakni bő 1 hónapig. A szálláson volt lehetőség mosni, amihez adtak mosószert és öblítőt is, a hatalmas tetőn pedig ki lehetett teregetni. A konyha a legfelső emeleten foglalt helyet. Annak ellenére, mennyi szobát zsúfoltak be az épületbe, teljes mértékben csendesek voltak a folyosók és a többi lakót se igen láttam ott tartózkodásom alatt.

Biztosítottak tisztítószeret és porszívót, így teljesen magaménak érezhettem a szobát, hiszen nem kellett megosztanom senkivel sem. Ami jól is jött egy-egy hosszú tanulással és városnézéssel töltött nap után.

Maga az egyetem véleményem szerint gyönyörű. Itthon nemigen látni ilyen épületeket, mint amilyenek Szöulban egyetemként funkcionálnak. Az első nap eligazítással, valamint ismerkedéssel telt, ahol minden fontos információt megkaptunk az órákról és az egyetemi életről. Egy

úgynevezett „buddy program”-ba is beosztottak minket, ahol minden csoportra jutott egy kísérő diák az egyetemről, így könnyebb volt barátkozni is, illetve, ha bármi problémája volt valakinek, nyugodtan fordulhatott a „buddy”-jához vagy bármelyik taghoz a csoportból. Az órák a délutáni időszokban kaptak helyet 17.00-tól, így addig és utána is bőven volt időm várost nézni.

A tárgyak közül a kezdő koreai nyelvet választottam, hiszen hol máshol lehetne jobb lehetőségem elsajátítani a nyelvet, mint egy anyanyelvű koreai tanártól egy szülői egyetemen. És milyen jól is tettem! Rengeteg újdonsággal gazdagodtam. Az órák egyaránt voltak szórakoztatóak és informatívak. A professzor lelkes volt, megértő, ha elrontottunk vagy nem tudtunk valamit, és nem félt rengeteg humorral fűszerezni a tanórákat. Így az első pillantásra hosszúnak tűnő 2,5 óra úgy repült el minden nap, hogy szinte észre se vettem.

Nagy örömeimre szolgált, hogy az oktatás mellett minden hétvégén külön kulturális programokon

vehettünk részt, mint például látogatás a hatalmas Lotte World Adventure vidámparkba, kpop koreográfia tanulás és tradicionális koreai főzőkurzus. Sajnos a többi program már kívül esett a 4 hetes kurzus idején, így azokon már nem volt lehetőségünk részt venni.

Örültem volna, ha több szervezett program van, amelyek bemutatják például Szöul rejtett kincseit, vagy akár csak a leghíresebb turistalátványosságokat, de érthető módon, mivel az órák egész nap különböző időszakokban mentek folyamatosan 8-tól 19.20-ig, erre nem lett volna lehetőség. Az én személyes kedvencem a vidámpark volt, hiszen Budapesten nemhogy ekkora terjedelmű, de főleg semmilyen vidámpark nincsen.

Örültem volna, ha több szervezett program van, amelyek bemutatják

Összegezve az élményeket, rendkívül elégedett vagyok a kurzussal és tulajdonképpen mindennel az ösztöndíjjal kapcsolatban. Úgy gondolom, sokkal magabiztosabban és tapasztaltabban érkeztem haza, a koreai nyelv tanulását pedig határozottan folytatni fogom. Nagyon remélem, hogy lesz még lehetőség hasonló kurzusokra, mert mindenképpen szeretnék jelentkezni újra. Nehéz szavakba önteni mekkora élmény volt számomra ez az utazás, de leginkább úgy tudom megfogalmazni, hogy nem akkor volt honvágyam, amikor kimentem, hanem most, miután visszajöttem.

